

Migratie, Samen leven en Geloven: DOORDENKERTJE

Ter gelegenheid van de Internationale Dag ter Bestrijding van Racisme en Discriminatie, 21 maart 2024
Dit DOORDenkertje werd geschreven door Rob van Drimmelen

Het eerste DOORDENKERTJE in 2024 van MiSaG. De naam van de VPKB-werkgroep MiSaG betekent: 'Migratie, Samenleven en Geloven'. Vroeger werden we 'Migrantencommissie' genoemd. Onze gemeenten zijn op vele plaatsen superdivers, en tonen aan dat het gaat om samen met alle zwarte, witte en nog anders gekleurde mensen op te komen voor een rechtvaardige, vreedvolle samenleving vanuit een gemeenschappelijk geloof.

21 maart is door de Verenigde Naties uitgeroepen tot Internationale Dag ter Bestrijding van Racisme en Discriminatie. Op die dag in 1960 werd in Sharpeville, Zuid Afrika, een vreedzame demonstratie van de bevolking tegen apartheidwetten bloedig neergeslagen. Hierbij kwamen 69 mensen om en raakten nog eens 180 gewond. De apartheid is inmiddels afgeschaft maar racisme en discriminatie is nog steeds een realiteit voor velen in de wereld van vandaag. Daarom is het goed om op 21 maart hierbij stil te staan en ons te bezinnen hoe weerstand geboden kan worden aan het kwaad van racisme en discriminatie.

**INTERNATIONAL DAY FOR
THE ELIMINATION OF
RACIAL DISCRIMINATION**

Zoals gebruikelijk geeft de Werkgroep Migratie, Samenleven en Geloven (MiSaG) van de VPKB ter gelegenheid van die dag een DOORDENKERTJE uit. De hoofdmoot wordt deze keer gevormd door een interview met M. Garlinda Burton van de Religion and Race Commission van de United Methodist Church in de Verenigde Staten. Het gesprek met mw Burton gaat over racisme in de kerk en over hoe de kerk het potentieel heeft een model voor verandering te zijn. Het interview vond plaats in het kader van de Dag tegen Racisme en Discriminatie 2021 en werd gepubliceerd op de website van Evangelische Mission Weltweit, EMW. MiSaG is EMW dankbaar voor de toestemming om dit interview over te nemen.

Hiernaast vindt u in deze uitgave informatie over activiteiten rond 21 maart 2024.

“De kerk moet zich verenigen met mensen die niet blank zijn”

M. Garlinda Burton is diaken in de United Methodist Church in de Verenigde Staten en heeft meer dan 30 jaar ervaring als auteur, docent en trainer op het gebied van interculturele competentie, ras en genderrechtvaardigheid. De Religion and Race Commission werd in 1968 opgericht om de nieuw gevormde United Methodist Church (UMC) verantwoordelijk te houden voor haar inzet om de zonde van racisme op alle gebieden van het kerkelijk leven te verwerpen. Hoewel racisme het belangrijkste aandachtspunt blijft, kijkt de Commissie ook naar bredere contexten en kwesties zoals armoede, nationalisme, stammenconflicten, genderdiscriminatie, homofobie, handicaps en generatievooroordelen. Dit komt omdat alle vormen van onderdrukking met elkaar verbonden zijn en niet geïsoleerd kunnen worden aangepakt.

Mevrouw Burton, wat is volgens u de grootste mislukking van de kerk als het gaat om de bestrijding van racisme?

De grootste mislukking van de kerk is dat wij, als christenen, ons geloof hebben opgebouwd rond de afgod van een blanke, westerse opvatting van Jezus Christus die driekwart van de wereldbevolking als inferieur uitsluit en ervan uitgaat dat deze mensen behoefte hebben aan

blanke 'redding', onderwijs en 'correctie'. Dit is racistisch en onverenigbaar met het evangelie van Jezus Christus, die naar de aarde kwam als een man met een donkere huidskleur wiens volk leefde onder raciale/etnische onderdrukking door de Romeinse regering. In plaats van een christelijk geloof te omarmen dat alle mensen, ongeacht ras, huidskleur of etniciteit, erkent als gelijk en geschapen naar Gods beeld, en te werken aan een wereld waarin alle mensen verzoend zijn met God en met elkaar, hebben blanke christenen de evangelieboodschap misbruikt om land te stelen, niet-blanke mensen tot slaaf te maken en te onderdrukken, en zelfs afgoden van Jezus als de blanke "Heer" te creëren.

Waar kan de kerk het beste invloed uitoefenen op racisme?

We hebben een christelijke opwekking nodig die van binnenuit begint. Onze racistische geschiedenis moet een thema zijn in de christelijke opvoeding en aanbidding. We hebben belijdenis, berouw en genoegdoening nodig. De kerk moet zich verenigen met theologen, predikanten en mensen op straat die niet blank zijn - net zoals Jezus zich bij anderen aansloot - en beginnen te herstellen wat ons racisme heeft aangericht. Elke blanke christelijke gemeenschap zou een relatie van dienstbaarheid en actief luisteren moeten cultiveren met mensen die door ons racisme zijn geschaad. We moeten als kerk actie ondernemen. We moeten pleiten voor hervorming van het strafrecht ten behoeve van de miljoenen zwarten (en ook de Roma en andere inheemse volkeren) die onevenredig vaak in de gevangenis belanden. En we moeten herstelbetalingen eisen aan de gemeenschappen die van hun rijkdom zijn beroofd. Een universiteit in de VS gaf bijvoorbeeld \$ 10 miljoen aan een organisatie die werkt ten dienste van zwarte jongeren als een kleine terugbetaling aan de erfgenamen van voorheen tot slaaf gemaakte zwarten die de meeste historische gebouwen zonder loon bouwden. Evenzo moeten christenen in de Kerk en daarbuiten tastbare inspanningen leveren om terug te geven wat in naam van racisme is gestolen en om berouw te tonen en publiekelijk te verklaren dat we gehoor zullen geven aan Gods oproep: "Ga heen en zondig niet meer."

© Foto: privé | M. Garlinda Burton

Welke rol ziet u voor uw kerk?

Ik geloof dat de UMC als geen ander in staat is om de wereld te laten zien wat christelijke belijdenis, bekering, eerherstel en vergeving kunnen zijn. We hebben de financiële middelen, het theologische en bijbelse begrip en het potentieel om de wereld te laten zien wat het betekent om een nieuwe, transformerende schepping in Christus te worden. Als onze kerk maar antiracistisch zou zijn in onze begrotingen, onze christelijke onderwijsagenda en onze leiderschapsontwikkeling voor predikanten en leken, zouden we nieuwe kerken stichten waar jonge mensen van alle rassen/etniciteiten/culturen de kerkbanken vullen om te leren hoe ze een echt, wereldveranderend geloof kunnen leven. We moeten onze predikanten vragen om als hun gemeente verder te kijken dan de kerkmuur en te werken voor het welzijn van de gemeenschap, etnische en culturele barrières te doorbreken en partnerschappen aan te gaan. Ik ben ervan overtuigd dat er geen enkel uitgehongerd kind binnen een straal van twee mijl van een Methodistenkerk zou zijn, als we ons zouden concentreren op het uitroeien van alles dat Gods

volk doodt. Ik geloof dat onze kerk en haar leden de kracht van de Heilige Geest hebben om racisme tot het verleden te laten behoren. Maar er is leiderschap op alle niveaus voor nodig om uit te leggen dat leven volgens het voorbeeld van Jezus alleen mogelijk is door blanke suprematie en raciale onrechtvaardigheid achter zich te laten.

Het interview werd afgenomen door Matt Barlow.

Naschrift redactie Doordenkertje

Het bovenstaande interview vormt een getuigenis vanuit een kerk die gevestigd is in de Verenigde Staten, een land waar de cultuur verschilt van die in ons land. Toch blijven veel van de punten die worden opgebracht door M. Garlinda Burton ook voor ons zeer relevant en vormen zij ook voor de VPKB een uitdaging. Wat zou het bijvoorbeeld mooi zijn, als VPKB gemeentes de toegeworpen handschoen zouden oppakken en ernaar zouden streven (samen met anderen) dat binnen een straal van drie kilometer van de kerk iedereen een fatsoenlijk dak boven het hoofd heeft en niemand zou lijden onder racisme, uitsluiting en ander onrecht. De Werkgroep MiSaG zou graag van VPKB gemeentes willen horen die initiatieven in die richting hebben genomen. Zo zouden we elkaar kunnen inspireren en bemoedigen.

Oproep voor een Nationale betoging tegen racisme

Zondag 24/03/2024 13u, Albertinaplein, Centraal Station Brussel

De samenleving verhardt. Haatspraak vindt steeds meer ingang. Maar het blijft niet bij worden. Racisme en discriminatie zijn een dagelijkse realiteit voor steeds meer mensen. Eén op de zes bedrijven discrimineert op basis van vermeende afkomst of huiskleur. Ook fysiek geweld en structurele uitsluiting nemen toe. Moskeeën, synagogen en grafstenen worden beschadigd. De vluchtelingenopvangcrisis en de harteloze uitbuiting van mensen zonder wettige verblijfsdocumenten vormen pijnlijke herinneringen aan de noodzaak tot verzet tegen discriminatie en racisme.

Ook mensen van wie de familie al generaties lang in ons land woont en werkt, worden nog te vaak als tweederangsburgers beschouwd. Racisme en discriminatie ontnemen mensen de mogelijkheid om zich volwaardig te ontwikkelen als persoon maar ook om zich deel te voelen van de samenleving. Discriminatie maakt mensen kwetsbaar voor allerlei vormen van uitbuiting en zet mensen tegen elkaar op. Daar worden we allemaal slechter van.

Meer informatie op **Sta op tegen Racisme**:

<https://www.platform2103.be/nl/de-campagne-van-2024>

Op <https://www.reacttoracism.be/> vindt u suggesties over hoe te reageren op situaties van racisme.

Aanvullende suggesties vindt u op de website van **Kerknet**:

<https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/artikel/racisme-niet-ok%C3%A9-reageren-doe-je-zo>

ORBIT is een organisatie met een langdurige staat van dienst als het gaat om het bestrijden van racisme in ons land. Op donderdag 18 april 2024 organiseert ORBIT, om 19:00 uur, een avond over Samen Racisme Aanpakken. Plaats van samenkomst: Arteveldehogeschool, Sociaal Werk, St. Annaplein 31, Gent. Meer informatie:

<https://www.orbitvzw.be/4-themas/effectieve-aanpak-van-racisme/>